

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

6. september 2012(*)

Asutamisvabadus – ELTL artikkel 49 – Maksuõigusnormid – Kapitalimaks – Kapitalimaksu vähendamise õiguse andmise tingimused – Kapitalimaksu tasumise kohustuslase staatuse kadumine pärast registrijärgse asukoha üleviimist teise liikmesriiki – Piirang – Õigustatus – Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused

Kohtuasjas C-380/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel tribunal administratifi (Luksemburg) 13. juuli 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. juulil 2011, menetluses

DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA

versus

Administration des contributions en matière d'impôts,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees J.-C. Bonichot, kohtunikud A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen ja C. Toader (ettekandja),

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: ametnik R. ?ere?,

arvestades kirjalikus menetluses ja 28. märtsi 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA, esindaja: advokaat J.-P. Winandy,
- Luksemburgi valitsus, esindaja: C. Schiltz, keda abistas advokaat M. Adams,
- Euroopa Komisjon, esindajad: C. Soulay ja W. Roels,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artikli 49 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud Itaalia õiguse alusel asutatud äriühingu DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C. SapA (edaspidi „DIVI”) ja Luksemburgi maksuhalduri vahelises kohtuvaidluses seoses sellega, et kuna äriühingu DA. DV. Family Holding Sàrl (edaspidi „DADV”) asukoht viidi üle muusse liikmesriiki kui Luksemburgi Suurhertsogiriiki, võeti sellelt äriühingult ära õigus

kapitalimaksuvähendusele.

Luksemburgi õiguslik raamistik

3 16. oktoobri 1934. aasta kapitalimaksuseadus, mida on muudetud 21. detsembri 2001. aasta seadusega teatavate otseste ja kaudsete maksude alaste sätete reformi kohta (*Mémorial A* 2001, 157, lk 3312, edaspidi „LIF”), reguleerib otsest kapitalimaksu.

4 Nimetatud seadusest tuleneb, et selle maksuga maksustatakse ühisinvesteeringisettevõtjaid.

5 Selle seaduse § 8a annab võimaluse saada kapitalimaksu vähendamise õigus ja sätestab selle maksuvähenduse saamise tingimused LIF § 1 esimese lõigu punktis 2 loetletud maksukohustuslastele, kelle hulgas on nimetatud ühisinvesteeringisettevõtjad.

6 LIF § 8a on sõnastatud järgmiselt:

„1. Paragrahvi 1 esimese lõigu punktis 2 nimetatud maksukohustuslastel, kes maksustamisaasta kasumi jaotamisel kannavad oma bilanssi reservi eesmärgiga säilitada seda viie järjestikuse maksustamisaasta jooksul, on õigus tulumaksu deklaratsiooniga koos esitatava taotluse alusel saada samal maksustamisaastal tasumisele kuuluva kapitalimaksu vähendamise soodustust. See soodustus ulatub viiendikuni moodustatud reservist, kuid ei ületa ettevõtte tulumaksu, millele lisanduvad sissemaksed tööhõivefondi, mis kuuluvad tasumisele samal maksustamisaastal enne tegelikke mahaarvamisi. Reserv tuleb moodustada majandusaasta tulemuste jaotamisel, kuid mitte hiljem kui soodustuse aluseks olevale majandusaastale järgneva majandusaasta lõppemisel.

[...]

3. Reservi kasutamisel enne viieaastase perioodi lõppu muul kui fondiemissiooni eesmärgil suureneb maksumaksja asjaomase maksustamisaasta kapitalimaksu maksukoormus selle tagajärjel viiendiku võrra kasutatud reservi summast.

[...]

Ühinemise või üleandmise korral võib ühendav äriühing või kontserni mis tahes äriühing üle võtta üle antava äriühingu bilansis oleva reservi, et täita selle viieaastase säilitamise nõuet.”

7 Luksemburgi õigus näeb tulumaksuseaduse (l'impôt sur le revenu, *Mémorial A* 1967, 79, lk 1228, edaspidi „LIR”) (muudetud) artiklis 172, mis viitab selle seaduse artiklile 169, ette võimaluse, et residendist äriühing võib viia oma registrijärgse asukoha üle teise liikmesriiki, ja sellise üleviimise mõju maksustamisele.

8 LIR artikkel 172 sätestab:

„1. Kui residendist ühisinvesteeringisettevõtja viib oma registrijärgse asukoha või juhatuse asukoha üle välisriiki ja lakkab seetõttu olemast residendist maksukohustuslane, siis kohaldatakse artikli 169 sätteid. Likvideerimise netotulu on kõigi bilansi varade või kohustuste realiseerimise arvestuslik maksumus üleviimise hetkel.

[...]”

9 LIR artikkel 169 sätestab:

„1. Investeeringisettevõtteid, mis on lõpetatud, maksustatakse likvideerimisel realiseeritud

puhaskasumi osas.

[...]

5. Likvideerimise ajal investeeritud netovara on vara, mis oli olemas lõpetamisele eelnenud majandusaasta lõppemisel ja mis oli ettevõtte tulumaksu arvutamise aluseks. Kui selle summa alusel maksustamist ei toimunud, määratakse maksusumma kindlaks hinnanguliselt. Investeeritud netovara väheneb eelmise maksustamisaasta sellise kasumi võrra, mis jaotati pärast majandusaasta lõppu.

[...]”

Põhikohtuasja asjaolud ja eelotsuse küsimus

10 DADV on Luksemburgi õiguse alusel asutatud äriühing. Tema registrijärgne asukoht oli kuni 12. oktoobrini 2006 Luksemburgis. Nimetatud kuupäeval viis ta asukoha üle Itaaliasse.

11 DADV lubati 2004. aastal kapitalimaksu maha arvata summas 50 965 eurot, mis vastab selle äriühingu maksustatava summa, mis oli 10 193 000 eurot, alusel tasumisele kuuluva kapitalimaksu suurusele. LIF § 8a esimese lõigu kohaselt loodud jaotamisele mittekuuluva reservi suurus oli 2004. maksustamisaasta kasumi jaotamisel 254 825 eurot.

12 DADV poolt 2005. aasta kohta esitatud maksudeklaratsioonist nähtub, et selles oli maksustatavaks summaks märgitud 9 364 604 eurot, millest tulenevalt oli kapitalimaksu suurus 46 820 eurot, millest vabastuse saamiseks lõi ta 234 100 euro suuruse jaotamisele mittekuuluva reservi.

13 2006. aastal deklareeris DADV maksustatava summana 249 987 eurot, mille alusel oli kapitalimaksu suuruseks 1245 eurot.

14 2006. aasta novembris võttis DIVI ühinemise käigus DADV üle.

15 DADV õigusjärglasena selle ajavahemiku osas, mil ta oli Luksemburgi maksukohustuslane, taotles DIVI LIF § 8a alusel esimesena nimetatud äriühingu poolt 2005. ja 2006. majandusaasta eest tasumisele kuuluva kapitalimaksu vähendust.

16 Maksuhaldur keeldus seda taotlust rahuldamast põhjendusel, et LIF §-s 8a kehtestatud tingimused ei ole täidetud.

17 Seetõttu väljastas maksuhaldur 15. juulil 2009 maksuteate iga asjaomase aasta kohta. Esimeses maksuteates, mis puudutab 2005. aastat, leidis maksuhaldur, et selle äriühingu maksustatav summa 1. jaanuaril 2005 oli 9 364 000 eurot, ja määras tasumisele kuuluvaks kapitalimaksu summaks 46 820 eurot.

18 Teises maksuotsuses, mis puudutab 2006. aastat, leidis maksuhaldur, et maksustatav summa 1. jaanuaril 2006 oli 9 131 000 eurot ja tasumisele kuuluv kapitalimaksu summa oli 45 655 eurot.

19 Lisaks leidis maksuhaldur viimati nimetatud maksuotsuses, et DADV oli 2004. aasta kasumi jaotamisel LIF § 8a kohaselt loodud reservi enneaegselt jaotanud. Seega nõudis maksuhaldur, et DADV tasuks summa suuruses 50 965 eurot, mis vastab kapitalimaksu vähenduse summale, millele sel äriühingul oli 2004. aastal õigus.

20 9. oktoobril 2009 esitatud vaites palus DIVI viimase kahe maksuotsuse muutmist, väites et

tal oleks olnud õigus LIF § 8a alusel saada maksuvähendust, kuna ta oli loonud selles sättes ette nähtud jaotamisele mittekuuluva reservi.

21 Kuna maksuhaldur vaidele ei vastanud, esitas DIVI 15. oktoobril 2009 kaebuse tribunal administratifle nimetatud maksuotsuste muutmiseks või tühistamiseks.

22 Selle kohtu menetluses väitis DIVI, et maksuhaldur kohaldas valesti LIF § 8a. Ta väitis, et DADV oli oma bilanssi kandnud spetsiaalse kapitalimaksu reservi, mis vastas 2004., 2005. ja 2006. aastal tasumisele kuulunud maksu viiekordsele summale. Pärast oma asukoha Itaaliasse üleviimist säilitas DADV selle reservi oma bilansis. Ka pärast ühinemist säilitati reserv ühinemisreservi koosseisus ja see kajastus 31. detsembril 2008 ühendava äriühingu kontodel.

23 Selles küsimuses kinnitas maksuhaldur eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses, et ta keeldus andmast taotletud maksuvähendust mitte seetõttu, et reserv jaotati enneaegselt LIF § 8a kolmanda lõigu tähenduses, vaid seetõttu, et maksukohustuslane, kes taotles LIF § 8a alusel kapitalimaksu vähendust, peab reservi loomise ajal asuma Luksemburgis ja tema asukoht peab seal olema kogu reservi olemasolu ajal, st viie järjestikuse maksustamisaasta jooksul. Ent käesolevas asjas ei olnud DADV kapitalimaksu kohustuslane kogu reservi säilitamise viieaastase perioodi jooksul, nagu on ette nähtud LIF § 8a esimeses lõigus.

24 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tehti maksuotsused Luksemburgi kapitalimaksu tasumise kohustuse täitmata jätmise tõttu kogu LIF §-s 8a sätestatud ajavahemiku jooksul.

25 Kuid DIVI väidab siiski, et maksuhalduri poolt LIF §-le 8a antud tõlgendus on vastuolus liidu õigusega, käesolevas asjas asutamisvabadusega.

26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et LIF § 8a, eeskätt tingimus, mille kohaselt sõltub kapitalimaksu vähendamise õiguse saamine reservi säilitamisest bilansis viie järjestikuse maksustamisaasta jooksul, viitab selgelt sellele, et äriühing, kes taotleb seda maksuvähendust, on nimetatud ajavahemikul jätkuvalt selle maksuga maksustatav. Seega võib niisugune õigusnorm pärssida soovi asutada äriühinguid muus liikmesriigis kui Luksemburgi Suurhertsogiriiki.

27 Neil asjaoludel otsustas tribunal administratif menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline säte nagu LIF § 8a, mille esimese lõigu kohaselt sõltub kapitalimaksu soodustuse andmine tingimusest, et äriühing jääb viie järjestikuse maksustamisaasta jooksul Luksemburgi kapitalimaksu kohustuslaseks?”

Eelotsuse küsimus

Asutamisvabadust käsitlevate asutamislepingu sätete kohaldatavus

28 Põhikohtuasjas on selge, et DADV, mis on Luksemburgis asutatud äriühing, viis hiljem oma registrijärgse asukoha Luksemburgist üle Itaaliasse. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et selle üleviimise tulemusel ei vastanud DADV Luksemburgi kapitalimaksu kohustuslase tingimustele kogu LIF §-s 8a sätestatud ajavahemiku jooksul, mistõttu teatati talle vaidlusalustest maksuotsustest.

29 Seetõttu tuleb märkida, et põhikohtuasjas kõnesolevad siseriiklikud õigusnormid määravad kõigest siseriikliku õiguse alusel asutatud äriühingute maksualased tagajärjed kui nad lakkavad olemast Luksemburgi kapitalimaksu kohustuslased, eeskätt pärast registrijärgse asukoha üleviimist teise liikmesriiki (vt 29. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-371/10: National Grid

Indus, EKL 2011, lk I-12273, punkt 31).

30 Järelikult on DADV-I, mis on liikmesriigi õigusnormide kohaselt asutatud äriühing ja mille asukoht on Euroopa Liidu territooriumil, õigus ELTL artikli 54 kohaselt kasutada asutamisvabadust käsitlevaid aluslepingu sätteid ja seega tugineda ELTL artiklist 49 tulenevatele õigustele eelkõige selleks, et vaidlustada niisuguse maksusoodustuse äravõtmine – mida ta sai ajavahemikus, mil ta registrijärgne asukoht oli Luksemburgis ja mil ta seetõttu oli selles liikmesriigis kapitalimaksuga maksustatav – sel põhjusel, et ta viis oma registrijärgse asukoha üle teise liikmesriiki.

31 Sellest tulenevalt on asutamisvabadust käsitlevad asutamislepingu sätted kohaldatavad sellises olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletav olukord.

Asutamisvabaduse piirangu olemasolu

32 ELTL artiklis 49 on kehtestatud asutamisvabaduse piiramise keeld. Kuigi aluslepingu asutamisvabadust käsitlevate sätete eesmärk on nende sõnastuse kohaselt tagada vastuvõtvas liikmesriigis välismaiste kodanike ja ettevõtjate võrdne kohtlemine selle riigi kodanike ja ettevõtjatega, keelavad need samas päritoluliikmesriigil takistada oma kodanike või vastavalt selle liikmesriigi seadusele asutatud äriühingu teise liikmesriiki asumist (vt eespool viidatud kohtuotsus National Grid Indus, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Ühtlasi nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et asutamisvabaduse piiranguks tuleb pidada kõiki meetmeid, mis keelavad või takistavad selle vabaduse kasutamist või muudavad selle vähem atraktiivseks (vt 5. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-442/02: CaixaBank France, EKL 2004, lk I-8961, punkt 11; 6. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-298/05: Columbus Container Services, EKL 2007, lk I-10451, punkt 34; 23. oktoobri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-157/07: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, EKL 2008, lk I-8061, punkt 30, ja 15. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-96/08: CIBA, EKL 2010, lk I-2911, punkt 19).

34 Põhikohtuasjaga seoses tuleb märkida, et Luksemburgis asuvat äriühingut, kes viib oma registrijärgse asukoha üle väljapoole Luksemburgi territooriumi viie aasta jooksul pärast seda maksustamisaastat, mille jooksul tal lubati kasutada niisugust kapitalimaksuvähendust nagu põhikohtuasjas, koheldakse ebasoodsamalt võrreldes sarnase äriühinguga, kelle registrijärgne asukoht on endiselt Luksemburgis.

35 Nimelt toob põhikohtuasjas käsitletavate õigusnormide kohaselt Luksemburgi õiguse alusel asutatud äriühingu registrijärgse asukoha nimetatud ajavahemiku jooksul üleviimine muusse liikmesriiki kui Luksemburgi Suurhertsogiriiki endaga kaasa selle maksuvähenduse õiguse kohese äravõtmise, samas kui seda õigust ei võeta ära siis, kui äriühingu asukoht on endiselt Luksemburgi territooriumil. Äriühingule, kelle asukoht on endiselt asjaomase liikmesriigi territooriumil, antud kapitalimaksu vähendamise õiguse võib ära võtta üksnes siis, kui LIF § 8a kolmandas lõigus sätestatud reservi kasutatakse enne viieaastase perioodi lõppu muul kui fondi emissiooni eesmärgil.

36 Selline erinev kohtlemine niisuguse kapitalimaksu vähenduse osas, nagu on arutusel põhikohtuasjas, millel võib olla negatiivne mõju selle äriühingu varale, kes soovib viia oma asukoha väljapoole Luksemburgi, võib pärssida Luksemburgi õiguse alusel asutada äriühingute tahet viia oma asukoht üle teise liikmesriiki viie aasta jooksul pärast seda maksustamisaastat, mille jooksul tal lubati kasutada kapitalimaksu vähendamise õigust (vt selle kohta 11. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas C-9/02: de Lasteyrie du Saillant, EKL 2004, lk I-2409, punkt 46, ja 7. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-470/04: N, EKL 2006, lk I-7409, punkt 35, ja 6. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-38/10: komisjon vs. Portugal, punkt 28).

37 Vastupidi sellele, mida väidab Luksemburgi valitsus, ei põhjenda selliselt tuvastatud erinevat käsitlemist asjaolu, et olukord on objektiivselt erinev. Nimelt, sellise liikmesriigi õigusnormide osas, mille eesmärk on anda riigi territooriumil tekkinud kapitalitulult tasumisele kuuluva maksu vähendamise õigus, on selle liikmesriigi õigusnormide alusel asutatud äriühingu olukord, kes viib oma registrijärgse asukoha teise liikmesriiki, sarnane äriühingu olukorrale, kes on samuti esimesena nimetatud liikmesriigi õiguse alusel asutatud, kuid kelle asukoht jääb nimetatud liikmesriiki, kui kõne all on enne asukoha üleviimist esimesena nimetatud liikmesriigis tekkinud kapitalitulult tasumisele kuuluva maksu vähendamine (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus National Grid Indus, punkt 38, ja eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Portugal, punkt 29).

38 Luksemburgi valitsus väitis esialgu, et LIF §- 8a sätestatud õigusest ilma jäämine, eeskätt asjaolu, et DIVI jäi maksuvähenduse õigusest ilma tagasiulatuvalt, ei tulene mitte sellest, et DADV asukoht viidi üle väljapoole Luksemburgi territooriumi, vaid sellest, et ei järgitud LIF § 8a esimeses ja teises lõigus sätestatud kahte tingimust, mis nõuavad, et äriühingu bilansis tuleb hoida reservi viis aastat pärast selle reservi bilanssi kandmist ja et reservi ei või kasutada muul eesmärgil.

39 Sellise seisukohaga ei saa nõustuda. Põhikohtuasjas käsitletav kapitalimaksu vähenduse õigusest ilmajäämine ei tulene sellest, et reservi kasutati enne viieaastase perioodi lõppu muul eesmärgil kui LIF § 8a kolmandas lõigus sätestatud eesmärk. Euroopa Kohtule esitatud materjalidest nähtub nimelt, et DADV ja hiljem DIVI hoidis oma bilansis LIF § 8a esimeses lõigus sätestatud reservi. Järelikult, nagu Luksemburgi valitsus hiljem möönis, võeti LIF §-s 8a sätestatud maksusoodustus ära selle tõttu, et DADV-i ei maksustatud kapitalimaksuga viie aasta jooksul pärast LIF § 8a esimeses lõigus ette nähtud reservi bilanssi kandmist. Kui DADV oleks oma registrijärgse asukoha jätnud Luksemburgi territooriumile, oleks tal jätkuvalt võinud seda maksusoodustust saada.

40 Sellest tuleneb, et põhikohtuasjas käsitletavates õigusnormides selliste Luksemburgi õiguse alusel asutatud äriühingute, kes viivad oma registrijärgse asukoha üle teise liikmesriiki, ette nähtud erinev kohtlemine võrreldes nende Luksemburgi õiguse alusel asutatud äriühingutega, kelle asukoht on endiselt Luksemburgi territooriumil, kujutab endast asutamisevabaduse piirangut, mis on ELTL sätete kohaselt põhimõtteliselt keelatud.

Asutamisevabaduse piirangu põhjendus

41 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on asutamisevabaduse piirang lubatud üksnes siis, kui seda õigustab ülekaalukas üldine huvi. Lisaks peab see olema kõnealuse eesmärgi saavutamiseks sobiv ega tohi minna kaugemale, kui on eesmärgi saavutamiseks vajalik (vt eespool viidatud kohtuotsus National Grid Indus, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Luksemburgi valitsus leiab, et asutamisevabaduse piirangut võib põhjendada liikmesriikide maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotuse tagamise eesmärgiga vastavalt territoriaalse maksustamise põhimõttele.

43 Selles küsimuses tuleb meenutada, et liikmesriikidevahelise maksustamispädevuse jaotuse kaitse on õiguspärane eesmärk, mida Euroopa Kohus on tunnustanud (vt eespool viidatud kohtuotsus National Grid Indus, punkt 45 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Kuid sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, ei saa asutamisevabaduse piirangut siiski õigustada liikmesriikide maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotuse tagamise vajadusega.

45 Selles küsimuses piisab, kui märkida – sarnaselt Euroopa Komisjoniga –, et see, kui äriühingult võetakse talle varem antud kapitalimaksu vähendamise õigus ja talt nõutakse selle

maksu tasumist kohe pärast registrijärgse asukoha üleviimist muusse liikmesriiki kui Luksemburgi Suurhertsogiriiki, et taga selle liikmesriigi maksustamispädevust ega asjaomaste liikmesriikide maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotust. Nimelt eeldab juba maksusoodustuse äravõtmise kord, et liikmesriik oli varem nõustunud seda maksusoodustust andma ja järelikult lubanud residendist maksukohustuslastel kapitalimaksu vähendada, kui LIF §-s 8a kehtestatud tingimused on täidetud.

46 Pealegi ei saa kõnealust piirangut õigustada liikmesriigi maksusüsteemi ühtsuse tagamise vajadusega, mida Euroopa Kohus on ülekaalukast üldisest huvist lähtuva põhjendusena tunnustanud (vt 28. jaanuari 1992. aasta otsused kohtuasjas C-204/90: Bachmann, EKL 1992, lk I-249, punkt 28, ja kohtuasjas C-300/90: komisjon vs. Belgia, EKL 1992, lk I-305, punkt 21).

47 Selleks, et nimetatud põhjendus oleks tõhus, peab olema tõendatud otsene seos asjaomase maksusoodustuse ja kindla soodustust tasakaalustava maksu vahel (vt eelkõige 29. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas C-347/04: Rewe Zentralfinanz, EKL 2007, lk I-2647, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika). Selline otsene seos puudub muu hulgas otseste maksude puhul või erinevate maksukohustuslaste maksustamisel (vt selle kohta 18. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-168/01: Bosal, EKL 2003, lk I-9409, punkt 30, ja 1. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-253/09: komisjon vs. Ungari, EKL 2011, lk I-12391, punkt 77).

48 Ent põhikohtuasjas käsitletavate siseriiklike õigusnormide analüüsimisel nähtub, et otsest seost ei ole esiteks sellisele äriühingule kapitalimaksu vähendamise õiguse andmise, kes on täitnud LIF § 8a esimeses lõigus sätestatud tingimused, ja teiseks nende õigusnormidega taotletavate eesmärkide vahel, milleks on eeskätt tasakaalustada see maksusoodustus täiendava ettevõtte tulumaksu ja LIF § 8a esimeses lõigus sätestatud reservi säilitamise ajal saadud tegevuskasumilt tasumisele kuuluva ettevõtlusmaksuga.

49 Järelikult, nagu rõhutab komisjon, ei õigusta viimati nimetatud maksude lai ja pisteliselt rakendatav kohaldamisala kõnealusest LIF paragrahvist tulenevat asutamisvabaduse piirangut.

50 Mis puudutab LIF §-s 8a ette nähtud maksustamiskorra eesmärki, nagu see on sõnastatud selle vastuvõtmist ettevalmistavates materjalides, st maksutulu suurendamine, siis piisab sellest, kui meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei saa maksutulu vähenemist pidada ülekaalukaks üldiseks huviks, millele tuginedes võib õigustada mõnda põhivabadusega põhimõtteliselt vastuolus olevat meedet (vt 16. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-264/96: ICI, EKL I-4695, punkt 28, ja 8. märtsi 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-397/98 ja C-410/98: Metallgesellschaft jt, EKL 2001, lk I-1727, punkt 59).

51 Eelneva käsitluse kohaselt ei õigusta sellist siseriiklikku sätet, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ülekaalukas üldine huvi.

52 Seega tuleb esitatud küsimusele vastata, et ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada selliselt, et niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on selle sättega vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on võimalik kapitalimaksu vähendamise õigust saada tingimusel, et maksukohustuslane jääb järgmise viie maksustamisaasta jooksul selles liikmesriigis kapitalimaksu kohustuslaseks.

Kohtukulud

53 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada selliselt, et niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on selle sättega vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on võimalik kapitalimaksu vähendamise õigust saada tingimusel, et maksukohustuslane jääb järgmise viie maksustamisaasta jooksul selles liikmesriigis kapitalimaksu kohustuslaseks.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.